

Індекс видання:5050

Ми Вінничани

№17, травень
2025 р.

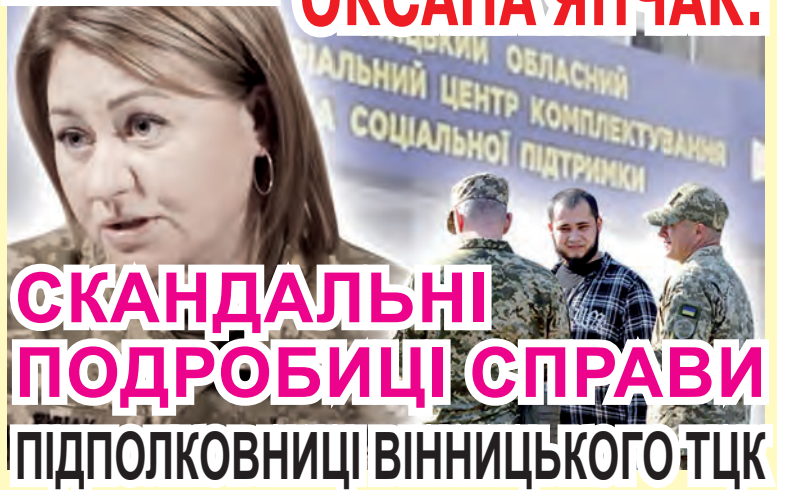
ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Дякуємо за те, що купуєте нашу газету та підтримуєте незалежну журналістику. Майже 2 роки газета «Ми Вінничани» видається та розповсюджується у Вінниці. Та ми виходимо на нові горизонти! І від тепер, щомісяця, наша газета буде поширюватись по всій території Вінницької області. Придбати її можна у кожному відділенні «Укрпошти».

рекомендована ціна реалізації - 10 грн.

Стор. 3

ОКСАНА ЯНЧАК:

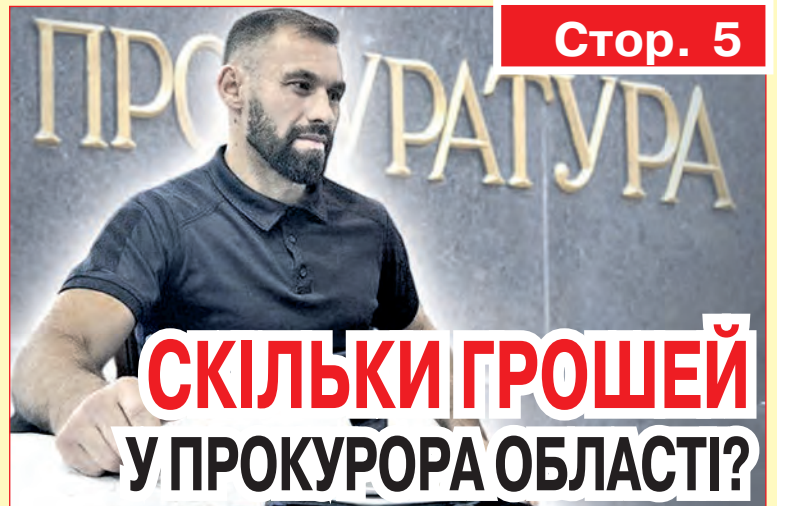
СКАНДАЛЬНІ ПОДРОБИЦІ СПРАВИ ПІДПОЛКОВНИЦІ ВІННИЦЬКОГО ТЦК

Стор. 6

У ЛИПОВЦІ ВЖЕ Б'ЮТЬ ЗА ПРАВДУ?

Стор. 5

СКІЛЬКИ ГРОШЕЙ У ПРОКУРОРА ОБЛАСТІ?

Поки центральна влада України наводить докази підтримки Китаєм російської агресії, а МЗС викликає посла КНР через участь китайців у війні на боці путінської армії, на Вінниччині цього ж дипломата приймають з обіймами, обговорюючи перспективи подальшої співпраці. Цей різкий контраст став очевидним під час візиту китайського посла Ма Шенкуня до Вінниці, — ще й на тлі торгівельної війни між Вашингтоном та Пекіном, у якій Україні варто обирати свій бік з особливою обережністю.

Стор. 5

ЧОМУ ВІННИЧЧИНА ОБИРАЄ КИТАЙ?

ЩОМІСЯЧНА ГАЗЕТА «МИ ВІННИЧАНИ» У ВІЛЬНОМУ ПРОДАЖІ НА «УКРПОШТІ»

Стор. 4

ПОДРУЖЖЯ ПОРОШЕНКІВ СУДИТЬСЯ ЧЕРЕЗ ЗЕЛЕНСЬКОГО?

Стор. 2

РІДНОГО БРАТА ЗУСТРІВ НА ВІЙНІ

Стор. 4

ЯК ЛОВИЛИ НА ВІННИЧЧИНІ АГЕНТІВ ФСБ З МОЛДОВИ

Стор. 7

МЕГА СКАНВОРД «ПЕРЕВІР СЕБЕ»

Запрошуємо до співпраці дистриб'юторів, підприємців та рекламодавців. Пропонуємо Вам із нами розвивати вільну пресу Вінниччини. Дорогі наші читачі, купуйте

газету для себе та своїх рідних, обговорюйте новини із знайомими та друзями. Надсилайте нам свої листи з історіями та повідомляйте новини зі своїх міст та сіл.

Телефон рекламного відділу:
+380 68 911 99 33
Електронна пошта редакції:
info@vinnychany.info

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

НАВІТЬ ВІЙНА
БУЛА ЛЕГШОЮ
З НЕЮ

Вона зникла в п'ятницю.
Вийшла по воду — і не повернулася.

Ми жили в гуртожитку при госпіталі. Я — після реабілітації. Худа, в чоловічій футболці, з наплічником. Ніхто не знав, хто вона, а вона не питала, хто ми. Сідала поруч, ділилася цигарками й мовчала.

У неї було правило: «Живеш — значить, не жалійся».

Ми зійшлися дивно. Без побачень, без поцілунків. Однієї ночі вона постукала:

— Можна я посиджу? Темно в коридорі.

І залишилась.

Я не питав її віку, вона — де я служив. Але коли я кричав у сні, вона торкалася руки:

— Я тут. Я жива. І ти — теж.

Вона не вірила в щастя. Казала: «Ми всі тимчасові». Але коли я запропонував квитки — кудись, де тихо, — вона посмінулася. Раз. І я подумав: якщо Бог є, він почув цю усмішку.

А потім вона зникла.

Ні тіла, ні слідів, ні камер. Поліція сказала, що можливо, втекла. Лікар сказав, що таких, як вона, витягують рідко. Я залишився з її наплічником. Там — пляшка води, блокнот, цигарки.

Через місяць прийшов лист. Без підпису: «Якби я залишилась — ти б мене врятував. Але я не хочу, щоб ти горів через мене. Я була мертва, коли ти мене зустрів. Дякую, що змусив повірити, що можна любити. Живи. Без жалю. Без мене».

Я не дізнався її імені. Я так і не дізнався її імені. Але досі лишаю одну сигарету на підвіконні — кожну п'ятницю.

Сергій М.

Я ПОКОХАВ ЇЇ,
КОЛИ ВОНА ПРИНОСИЛА МЕНІ БОРЩ У БАНЦІ

Мене звали Віктор. Мені 61. І якщо спитаєте, коли я вперше закохався, не скажу: «в юності», «у школі», «на дискотеці». Ні. Я закохався у 45. Коли вона принесла мені борщ.

Я тоді жив сам. Дружина померла. Діти — далеко. Працював у майстерні, багато мовчав, курив, мало їв. Тоді сусідка, Галина Іванівна, стала заходити. То відро води візьме, то цукру позичить, то пірижки принесе.

Я не одразу зрозумів, що вона робить. А одного дня вона просто поставила на стіл банку з борщем, хліб, сало й сказала:

— Вікторе, або ти їстимеш, або я тебе до лікаря відведу.

Вона засміялась, і я теж. І щось тоді в мені ніби ожило. Не від борщу, хоч він був справді смачний. Від її голосу. Її рук. Від того, як мовчала, коли мені не хотілося говорити. І як говорила, коли я не знав, що сказати.

Ми почали бачитися частіше. Без зізнань, кіно чи романтики.

Просто заходила. То чай, то новини, то про город поговорити. Я вперше за довгий час перестав че-

кати ніч — бо знав, що буде ранок. А одного разу вона залишила ключі від свого дому на моєму столі.

— Як захочеш — заходь, — сказала й пішла.

Я тоді зрозумів: це любов. Тиха. Домашня. Без істерик, без троянд. Але така, що тримає тебе в цьому світі.

Ми не розписувалися. Просто живемо поруч уже 15 років. Вона досі приносить мені борщ. І каже:

— Як тільки перестану — знай: ображена.

Я сміюся. І молюся, щоб вона ще довго варила мені той самий борщ.

РІДНОГО БРАТА ЗУСТРІВ НА ВІЙНІ

Я не вірив у дива. До війни. До поранення. І — до нього. Усе сталося минулої весни, на Сході. Після важкого обстрілу мене тяжко поранило. Втрачав багато крові. Треба було терміново робити переливання, але з усієї роти не підійшла жодна група. Лікарі розводили руками. Аж раптом медик сказав, що з сусіднього підрозділу приїхав боєць, у якого, за їхніми словами, рідкісна, майже ідентична кров.

Минулої весни, на Сході, після обстрілу мене тяжко поранило. Втрачав кров, потрібне було переливання, але нічия група не підійшла. Лікарі були безсилі. Раптом медик сказав, що з сусіднього підрозділу приїхав боєць із рідкісною, майже ідентичною кров'ю.

Це був Андрій. Ми бачились

раніше, але не близько. Звичайний хлопець, трохи похмурий, з глибоким поглядом. Він одразу погодився. Лікарі сказали, що кров «пішла» ідеально — збіг майже як у рідних. Вона врятувала мені життя.

У шпиталі Андрій іноді приходив, приносив чай. Якось я пару раз пожартував: — Ти мені тепер як брат. Він усміхнувся якось незвично. А згодом він сам запитав: — Чому моя кров так ідеально підійшла? Лікарі казали, що таке

рідко буває — як у родичів.

Ми здали аналізи. За два тижні отримали результат: 99,99% збіг. Ми — рідні брати.

Мама ніколи не згадувала про брата. Але вдома, на кухні, вона заплакала і зізналася: — Його звали Сашко. Його вкрали в пологовому, коли тобі було півтора. Сказали — помер. Я не боролася. Просто жила далі.

Андрій ріс у дитячих будинках, у прийомній сім'ї, потім — військкомат. Завжди відчував порожнечу. І тільки тепер вона заповнилася.

На Великдень ми зібралися разом. Мама вперше за роки спекла паску. Стіл був простий, затишний. Ми сиділи поруч — двоє братів, наші сім'ї, мама зі сльозами в очах.

Цього Великодня я повірив у дива. Як інакше назвати те, що ми знайшли одне одного через війну і кров?

ЧЕКАЛА ЙОГО 17 РОКІВ — І НЕДАРМА

Мене звали Олена. Мені 52, я живу в невеликому селі біля залізниці. І ось що хочу сказати вам, жінки: ніколи не соромтесь любити. Навіть якщо це здається запізно. Навіть якщо всі кажуть: «Та вже пізно, живи як є». Бо іноді любов усе-таки повертається.

Мені було 19, коли я закохалась. Сашко приїхав до нас із технікуму — темноволосий, з усмішкою, яка робила з мене дитину. Ми зустрічалися усе літо. Слухали дощ у садку, варили чай на багатті, цілувались на колії. Він обіцяв, що повернеться. І поїхав.

Я чекала. Писала. Вірила. Але відповіді зникли. А потім сказали: оженився. Я тоді мовчки взяла себе в руки — і почала жити далі. Вийшла заміж за іншого. Народила сина. Жила правильно, як учила мама. Але в душі... було порожньо.

Через 17 років я випадково побачила його на вокзалі. Усе село було на базарі, і я вже хотіла вертатись, як помітила знайомий силует біля каси. Сашко. З валізою, сивий, з глибокими очима.

Ми подивились одне на одного — і світ ніби зупинився.

— Оленько... — тільки й сказав.

— Чому ти не писав?... — прошепотіла я.

— Писав. Але твоя мама забирала листи. Казала, що ти вийшла заміж. Я не наважився шукати.

Ми говорили майже до ночі. На тому ж місці, де колись прощалися. Він розповів усе. Продружинув, яка померла. Про життя, яке не склалося. Про те, що щороку він приїздив у наше село на кілька днів — просто пройти повз мою хату. І не наважувався постукати.

А я слухала — і знала: усе ще можливо. Не так, як у 19. Але по-справжньому.

Через місяць я пішла від чо-

ловіка. Це було чесно. Ми давно вже були радше сусідами, ніж подружжям.

Мій син підтримав мене. Сказав: «Мамо, живи. Хоч раз — для себе».

Я переїхала в райцентр, до Сашка. У нас маленька квартира, запущений балкон, базилік на підвіконні — і щастя, якого я чекала пів життя.

Він досі бере мене за руку, коли йде поїзд. І я більше не плачу. Бо він — тут. Нарешті.

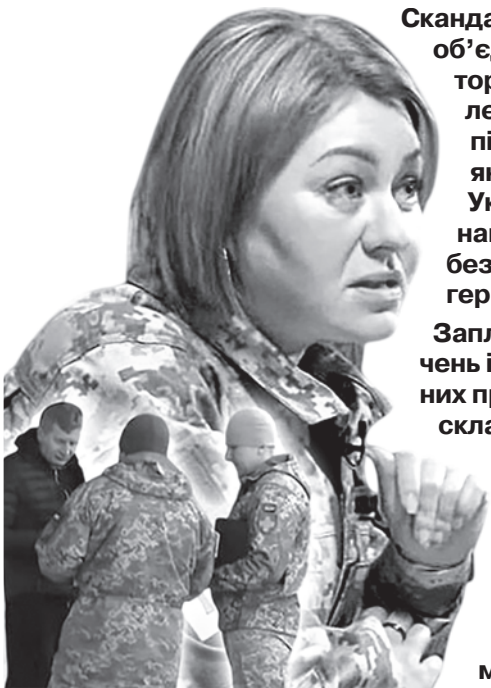
Шановні читачі!

Ми твердо віримо, що кожен голос має значення, а кожна історія варта бути почутою. Саме тому ми закликаємо ділитися своїми думками, переживаннями, ідеями або досвідом.

Чи доводилося вам стикатися з несправедливістю, яка потребує уваги? Чи маєте ви пропозиції щодо того, як зробити життя у нашому регіоні комфортнішим і кращим? А може, у вас є історія про цікаву подію або унікальну людину, про яку варто дізнатися іншим? Ми завжди відкриті до вашого погляду і готові вислухати! Напишіть нам листа та розкажіть свою історію.

СПРАВА ПІДПОЛКОВНИЦІ ВІННИЦЬКОГО ТЦК ЯНЧАК: ЧИМ ДАЛІ, ТИМ СТРАШНІШЕ

Скандал навколо Вінницького об'єднаного міського територіального центру комплектування та соціальної підтримки (ОМ ТЦК та СП), який «прогрмів» на всю Україну, дедалі більше нагадує паганний кіносеріал без жодного позитивного героя.

Заплутаний клубок звинувачень і паралельних кримінальних проваджень породжує складні питання, підриває суспільну довіру та стирає межі між жертвою і кривдником. Усе це розгортається на тлі напруженої ситуації в країні, затьмареної війною та викликами подальшої мобілізації.

Інцидент у ТЦК

За версією слідства, 12 вересня 2024 року до Вінницького ТЦК прибув 24-річний Станіслав Смольницький, працівник ПрАТ «Вінницяоблпаливо» з чинним бронюванням. Цікаво, що в медійному повідомленні ДБР стверджується, ніби Смольницький прийшов оновити дані, маючи бронь, тоді як у матеріалах слідства зазначається, що він прибув за повісткою.

Смольницького направили до к підполковниці Оксани Янчак, начальниці відділу комплектування. Вона, незадоволена відмовою від скасування броні, вдарила чоловіка по голові й почала душити. У кабінеті також перебував головний сержант Валерій Кищук, який, за версією ДБР, приєднався до нападу, завдавши щонайменше три удари кулаками в обличчя та голову. Після цього у Смольницького відібрали телефон, намагаючись розблокувати його через розпізнавання обличчя.

Внаслідок нападу Смольницький отримав травми, кваліфіковані як легкі тілесні ушкодження. Він

звернувся із заявою до ДБР, що й запустило розслідування.

27 березня 2025 року Оксана Янчак оголосила підозру за ч. 5 ст. 426–1 КК України (перевищення службових повноважень в умовах воєнного стану). Вінницький міський суд обрав їй тримання під вартою без права застави та відсторонив від посади. 31 березня аналогічний запобіжний захід – 60 діб арешту без застави – застосували до Валерія Кищука за ч. 1 ст. 28, ч. 5 ст. 426–1 КК України (перевищення влади групою осіб).

Застава незрозумілого походження

Справа Янчак швидко перейшла до апеляційної інстанції. 3 квітня 2025 року Вінницький апеляційний суд розглянув скаргу захисту і змінив рішення першої інстанції, дозволивши звільнення підполковниці під заставу в 908 400 гривень. Того ж вечора гроші внесли, і Янчак вийшла з СІЗО Вінницької установи виконання покарань № 1. Походження коштів викликало запитання:

задекларований дохід підполковниці за весь 2024 рік склав 655 тисяч гривень (здебільшого грошове забезпечення та соціальні виплати), а з майна вона задекларувала лише земельну ділянку площею 400 кв. метрів у Чернівецькій області.

10 квітня Вінницький апеляційний суд розглянув нову скаргу захисту Янчак – цього разу щодо її відсторонення від посади в ТЦК. Адвокат наполягав на скасуванні рішення, посилаючись на численні нагороди військовослужбовиці, позитивні характеристики та поданий рапорт про переведення на іншу посаду, не пов'язану з мобілізацією (йшлося про переведення до Оратова).

Окрім того, захист намагався дискредитувати потерпілого Станіслава Смольницького. За словами адвоката, той нібито висміював діяльність ТЦК у соцмережах і міг розголошувати державну таємницю. На підтвердження було представлено лист ТЦК до його роботодавця. Прокурор ці доводи категорично спростовував.

У підсумку колегія суддів визнала відсторонення Янчак від посади об'єднаного територіального центру комплектування та соціальної підтримки, і це рішення залишиться чинним до 25 травня 2025 року або до завершення досудового розслідування.

Від «ухилянта» до ТЦК

Хоча найбільшу увагу громадськості під час скандалу у Вінницькому ТЦК привернула Оксана Янчак – насамперед через її ключову та часто скандальну роль у мобілізаційних процесах у Вінниці, – фігура її «подільника» Валерія Кищука виявилася ще більш колоритною. Інцидент із Станіславом Смольницьким – далеко не перший випадок, коли Кищук

опинився в центрі уваги правоохоронців.

Перебуваючи на посаді директора ПрАТ «Ямпільський кар'єр», Валерій Кищук у змові зі спеціалістом Вінницької ОДА Дмитром Мартинюком сфальсифікував акти виконаних робіт із ремонту дитячого садка на суму понад 287 тисяч гривень. У березні 2017 року Ямпільський районний суд визнав його винним за ч. 1 ст. 366 КК України (службове підроблення), але призначив напрохуд поблажливе покарання: штраф у 510 гривень та річну заборону обіймати певні посади.

У 2015 році Кищука, старшого сержанта запасу, визнали придатним до військової служби, але він категорично відмовився отримувати повістку та виконувати військовий обов'язок. Розслідування за ст. 336 КК України (ухилення від призову на військову службу) тягнулося роками, справа кочувала су-

довими кабінетами, аж поки в травні 2019 року Немирівський районний суд не виніс вирок: два роки позбавлення волі. Проте Кищука одразу звільнили від відбування покарання за амністією.

Дивовижно, але, попри судимість за службове підроблення та історію з ухиленням від мобілізації, у 2021 році Кищук обійняв посаду начальника відділення зв'язку

Вінницького об'єднаного міського ТЦК та СП.

Син Валерія, Василь Кищук, продовжив «сімейну традицію». У 2023 році він влаштувався адміністратором регіонального сервісного центру МВС, вказавши попереднім місцем роботи батьківський ПрАТ «Ямпільський кар'єр». У червні 2024 року ДБР затримало його за хабар у 20 тисяч доларів за сприяння у виїзді військовозобов'язаних за кордон (ч. 2 ст. 369–2 КК України). З лютого 2025 року справу розглядає Вінницький міський суд.

Від жертви до підозрюваного

Смольницький, попри статус потерпілого, також опинився в центрі скандалу. 5 березня 2025 року в Житомирській області його затримали за організацію незаконного переправлення трьох чоловіків призовного віку до Білорусі. За даними поліції, Смольницький отримав від кожного по 8000 гривень і 200 євро. Уникаючи блокпостів, він віз «пасажирів» на власному авто, але біля села Ігнатпіль їх зупинили прикордонники.

Слідчі повідомили Смольницькому про підозру за ч. 3 ст. 332 КК України (незаконне переправлення осіб через кордон за попередньою змовою з корисливих мотивів). Прокуратура вимагала доправити його у СІЗО, але 6 березня Овруцький райсуд обрав цілодобовий домашній арешт, врахувавши аргументи захисту, що Смольницький начебто не був організатором «ухилянтської схеми» і має доглядати за родичами-інвалідами.

Павло Сидорченко

«СТРАТЕГІЧНИЙ» СОКОЛОВИЙ ЗНОВ ТОЛЕРУЄ КОРУПЦІЮ

Голова Вінницької облради В'ячеслав Соколовий знову запропонував відзначити почесною грамотою Верховної Ради обсягу, офіційно визнану винною у корупційному правопорушенні. Цей крок – ще один приклад глибокої деградації принципів доброчесності у владній вертикалі на Вінничині. Та для Соколового це давно стало «фірмовим стилем».

Мова про Ірину Федорчук, з 2019 року директорку комунального закладу «Центр естетичного виховання». Вона відома творча особистість, поетеса, публіцистка, членка НСЖУ. У березні 2025 року колишній прокурор області, а нині голова облради від партії «Українська стратегія Гройсмана» В'ячеслав Соколовий ініціював клопотання про

її нагородження грамотою Верховної Ради – «за сумлінну працю та внесок у розвиток освіти». В той же час, у жовтні 2023 року Вінницький міський суд визнав Федорчук винною у скоєні корупційного порушення за ч. 1 і 2 ст. 172–7 КУпАП. Вона

не повідомила про конфлікт інтересів, видаючи наказ про встановлення собі грошової надбавки. За це директорка і була внесена до держреєстру корупціонерів.

Таким чином, Соколовий, який публічно декларує «нульову толерант-

ність» до корупції, вкотре пропонує відзначити державною нагородою фігурантку корупційного реєстру.

І це – не вперше. Раніше Соколовий клопотав про нагородження гендиректора «Віноблагоділля» Анатолія Іванця попри його обвинувачення в розтраті бюджетних коштів в особливо великих розмірах (справа досі розглядається в судах, де облрада є потерпілою стороною). Згодом Соколовий влаштував ціле шоу довкола призначення керівників Ладжинського психоневрологічного інтернату, які, як на підбір, всі виявилися фігурантами реєстру корупціонерів.

Потім було призначення керівником Тиврівського обласного будинку-інтернату Віталія Донця – депутата облради та «стратега»-однопартійця. І він – у тому ж реєстрі.

Найгучнішим кадровим скандалом стало призначення у січні 2025 року Ігоря Чорного виконуючим обов'язку начальника новоствореного «Центру

підготовки громадян до національного спротиву» з бюджетом майже 180 мільйонів гривень. На момент призначення Чорний був обвинуваченим у шахрайстві, а вже у лютому його затримали СБУ та Нацполіція у справі про фальшиві висновки ВЛК для військовозобов'язаних, які «клепала» за гроші створена Чорним злочинна група.

Правопорушення Ірини Федорчук належить до так званої «формальної корупції», якої можна легко уникнути, дотримуючись нескладної процедури. На жаль, подібні випадки серед посадовців Вінничини є непоодинокими. Можливо, замість того, щоб клопотати про ритуальні відзнаки для порушників, облраді варто організувати курси елементарної правової культури – і у першу чергу антикорупційний лікнеп має обов'язково пройти сам голова облради.

Сергій Марущак

ВІННИЧЧИНА ПІД ПРИЦІЛОМ: ЯК ТЕРОРИЗУЮТЬ ПІДЛІТКІВ ТА ЗАРОБЛЯЮТЬ НА ЇХНЬОМУ СТРАХУ У СОЦМЕРЕЖАХ

В Україні викрито та заблоковано одну з мереж у месенджері Telegram, адміністратори якої цинічно застосовували кібербулінг як інструмент вимагання грошей у підлітків, зокрема дітей з Вінниччини. Цей інцидент — лише один із тривожних проявів тенденції, що набула розмаху у 2023–2024 роках: анонімні Telegram-канали дедалі частіше використовуються для цькування, шагатажу та незаконного збагачення. У результаті під загрозою опиняється психологічне здоров'я сотень українських дітей і підлітків по всій країні.

Мережа «Зеркало»

8 квітня 2025 року пресслужба Житомирської обласної прокуратури повідомила про викриття чотирьох Telegram-груп: «ЖИТОМИР Зеркало», «ВІННИЦА Зеркало», «РОВНО Зеркало» та «ОДЕССА Зеркало» — загалом близько 10 тисяч підписників. Групи поширювали фейки, наклепи й принизливі дописи щодо підлітків з різних регіонів України.

Схема була простою й цинічною: фото та відео з образливими,

часто нецензурними підписами, після чого жертвам надходив «прайс-лист» на видалення контенту. Гроші вимагали переказувати на банківські картки. У разі відмови пости зне видалались.

Житомирська окружна прокуратура веде справу за фактом вимагання, вчиненого організованою групою (ч. 4 ст. 189 КК України). Встановлено організатора, йому повідомлено про підозру. У разі доведення вини — від 7 до 12 років ув'язнення з конфіскацією майна. Контент

груп містив не лише образи, а й заклики до емоційного та фізичного насильства.

Кібербулінг як бізнес

Це не поодинокий випадок. За даними журналістів «Суспільного», у 2023–2024 роках поліція отримала 368 скарг, відкрито 13 проваджень. Адміністратори каналів заробляли, змушуючи жертв платити по 100–600 гривень за видалення.

Зловмисники користувалися анонімністю: віртуальні номе-

ри, іноземні акаунти, криптогаманці. Контент — суміш наклепів, нецензурної лексики, іноді фейкових звинувачень у розповсюдженні інтимних фото. Канали зазвичай закриті, доступ за запрошенням. Формальні «правила» лише прикриття, а на практиці — відкриті заклики до насильства: «Побачите — бийте», «плюйте в обличчя». Такі мережі часто охоплюють навіть російські міста.

Окрім вимагання, адміністратори заробляли на рекламі, платному доступі, «заставах» за модераторів (1500–2000 грн) і додаткових «послугах»: розкриття особи автора чи «імунітет». Наприклад, канал «Хроніки Четвертого» обіцяв заробіток до 6000 грн на тиждень.

Історії постраждалих

За анонімними публікаціями — реальні долі. Десятикласниця Іванна дізналася про пост із посилання подружки: «Дуже неприємні слова...». За видалення вимагали 200 грн. Після відмови дівчині почали погрожувати: «ти ще не зрозуміла, що догралась». Публікації продовжилися — ць-

кування зазнала навіть її подруга.

Від атак страждають і дорослі. Вчителька математики Ірина Мороз (Звягель) стала жертвою наклепу: на її фото домалювали символ «Z» і звинуватили у підтримці «рашистів». Хоча вона спростувала звинувачення у суді, адміністраторів каналу не встановили — той був уже видалений.

Боротьба з кібербулінгом

Кіберполіція намагається протидіяти таким каналам, блокуючи їх. Однак зловмисники часто створюють резервні спільноти. Зупинити цей потік надзвичайно складно через високий рівень анонімності організаторів. Українське законодавство передбачає адміністративну відповідальність за булінг (штрафи, відповідальність батьків за дітей до 16 років). Проте дії адміністраторів часто підпадають під кримінальні статті: вимагання, шахрайство, погроза вбивством, порушення недоторканності приватного життя, поширення творів, що пропагують культ насильства, порушення рівноправності громадян та інші. Незважаючи на сотні звернень, до реальних кримінальних проваджень доходить мала частина, і частина з них згодом закривається, іноді через те, що за каналами стоять самі підлітки.

Аліна Мазур

ПОРОШЕНКО ПРИДУМАВ, ЯК ЧЕРЕЗ КРИЖОПІЛЬ «ВІДПЕТЛЯТИ» ВІД САНКЦІЙ ЗЕЛЕНСЬКОГО

Марина Порошенко звернулася до Крижопільського райсуду з позовом проти свого чоловіка, п'ятого президента України Петра Порошенка, щодо поділу спільного майна. Ймовірно, це спроба забезпечити активи від можливої конфіскації після запровадження санкцій. Позивачка оцінює свою частку на суму понад 17,1 мільярда гривень.

Судовий процес розпочався на тлі набуття чинності рішенням РНБО, введеним у дію указом президента Володимира Зеленського 12 лютого 2025 року, про застосування санкцій проти Порошенка. Хоча Міністерство юстиції наразі не зверталося до Вищого антикорупційного суду з позовом про конфіскацію активів, імовірність такого кроку розглядається як ключовий чинник, що може спонукати до поділу майна.

Крім того, у безрезні Національний банк України наклав штраф у розмірі 20,5 мільйона гривень на АТ «Міжнародний інвестиційний банк», що належить Порошенку.

Причиною були названі порушення законодавства у сфері запобігання легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом. Зокрема, регулятор вказав на неналежну перевірку клієнтів та надання недостовірних даних, що суперечить вимогам фінансового моніторингу.

За 2024 рік, подружжя Порошенків задекларувало 4,6 мільярда гривень доходу. Також з'явилися повідомлення про можливе виведення коштів за кордон напередодні санкцій.

Запровадження санкцій проти громадян України, зокрема Порошенка, викликало критику правозахисників. Українська

Гельсінська спілка з прав людини, Харківська правозахисна група та Центр громадянських свобод виступили із заявою, в якій засудили санкції як політичну розправу, що порушує Конституцію, міжнародне право та основоположні правові принципи. Підкреслюється, що такі дії підміняють правовий процес, порушують презумпцію невинуватості, право на захист і доступ до правосуддя. Указ президента названо політичним переслідуванням опозиції та узурпацією влади.

Водночас оглядачі відзначають іронію в ситуації: саме за президентства Порошенка санкції РНБО почали застосовувати проти громадян України — зокрема опонентів. Як приклад згадують позбавлення громадянства Міхеїла Саакашвілі. Тепер цей механізм використано проти самого ініціатора.

Андрій Карпов

ЯК АГЕНТИ ФСБ З МОЛДОВИ ДІЯЛИ НА ВІННИЧЧИНІ

На Вінниччині СБУ викрила агентурну мережу ФСБ, що діяла руками громадян Молдови. За вказівками з Росії та координацією через Telegram, вони вчиняли диверсії на «Укрзалізниці», намагаючись підірвати логістику в регіоні. Двох виконавців, які здійснили підпал критичного обладнання, вдалося затримати «по гарячих слідах».

СБУ та Нацполіція затримали на Вінниччині двох громадян Молдови (24 і 25 років). Один з них («організатор») завербував іншого («виконавця») через Telegram, передавши смартфон для зв'язку з куратором і 2000 грн авансу. 2 квітня «виконавець» прибув до України через Могилів-Подільський, оселився у Вінниці, придбав компоненти для запальної суміші та сховав їх біля релейної шафи на перегоні «Калинівка-1—Грушківці» (Хмельницький район). 3 квітня «організатор» в'їхав через Чернівецьку область і вирушив до Львова для координації.

Того ж дня о 17:17 «виконавець», за інструкціями в реальному часі, підпалив релейну шафу. Для звіту він сфотографував результат із кодовим написом і відправив «організатору». Фінансування надходило на криптогаманець «організатора» двома траншами (еквівалент 300 доларів) 1 та 4 квітня. «Виконавець» отримав 200 доларів на картку.

3 квітня «виконавця» затримали неподалік місця злочину, а 4 квітня затримали «організатора» у Львівській області, де він готував нові диверсії. Обом повідомлено про підозру за ч. 2 ст. 113, ч. 2 ст. 28, ч. 5 ст. 27 КК України. Суд обрав тримання під вартою без застави. Пошкодження обладнання загрожувало транспортним колапсом.

Затримання стало частиною спецоперації проти агентів ФСБ, які підпалювали об'єкти Укрзалізниці та автомобілі ЗСУ в Одеській, Запорізькій, Київській областях та Києві (викрито ще 13 агентів).

Марина Грушевська

ВІННИЧЧИНА ОБИРАЄ КИТАЙ, ЯКИЙ ДОПОМАГАЄ КРЕМЛЮ ВБИВАТИ УКРАЇНЦІВ?

У той час, коли центральна українська влада демонструє докази підтримки Китаєм російської агресії, а МЗС України викликає китайського посла для висловлення протесту, на Вінниччині того ж таки посла зустрічають з розпростертими обіймами, обговорюючи перспективи подальшого партнерства. Цей різкий контраст став очевидним під час візиту Надзвичайного і Повноважного Посла КНР в Україні Ма Шенкуня до Вінниці 21 квітня.

дня після теплих і привітних розмов у Вінниці, посла Ма Шенкуня було викликано до Міністерства закордонних справ України. Там йому недвозначно висловили серйозне занепокоєння щодо фактів участі громадян КНР у бойових діях проти України, а також через причетність китайських компаній до виробництва військової продукції для російської федерації. Послу передали відповідні докази. У МЗС закликали офіційний Пекін вжити негайних заходів для припинення будь-якої форми підтримки російської агресії.

торгівлі. У результаті треті країни, зокрема й Україна, опинилися перед необхідністю чіткого визначення стратегічних орієнтирів в умовах глобального протистояння.

Тому особливу увагу привернула участь у зустрічі з китайським дипломатом Дмитра Чаленка та Єлизавети Савчук. Адже лише кілька місяців тому – у лютому 2025 року – вони літали у Вашингтон у складі чисельної делегації з Вінниччини. Тоді візит подавався теж, як місія зі «зміцнення гуманітарних, економічних і культурних зв'язків». Попри це, економічна залежність від Китаю, зокрема, очолюваного Чаленком ПрАТ «Вінницький олійножировий комбінат» залишається очевидною: до початку повномасштабної війни підприємство експортувало до 82% своєї продукції – рослинної олії, жирів та майонезів – і переважна частка поставок йшла саме на китайський ринок.

Тож показова «всеядність» вінницького бізнесового та політичного бомонду мимоволі викликає запитання: чи не є їхні демонстративні вояжі до США, окрім очевидного туристичного підтексту, спробою задекларувати лояльність до Заходу, у той час як справжні економічні інтереси залишаються тісно пов'язаними з союзниками кремлівського фюрера? І чи не стає Пекін тією сценою, на якій заради гешефтів вінницькі так звані «еліти» готові танцювати бугі-вугі?

Андрій Карпов

Теплий прийом

Вінницька обласна військова адміністрація (ОВА) звітувала про теплу зустріч із послом Китаю в Україні Ма Шенкунем за участю заступників начальника ОВА Сергія Здітовецького, Андрія Кавунця та Олександра Піщика, а також директора Департаменту міжнародного співробітництва Ігоря Цехановського, радника голови обласної ради та депутата цієї ради від «стратегії Гройсмана» Дмитра Чаленка разом з экс-активісткою Партії регіонів, а нині депутаткою Вінницької райради від тієї ж «стратегії», директоркою Агенції регіонального розвитку Єлизаветою Савчук.

Обговорювали подальшу співпрацю. Окрім вже реалізованих сумісних проектів у галузях освіти, науки та культури, акцент був зроблений на економічному напрямі. За інформацією ОВА, Китай є важливим торговельним партнером регіону: у 2024 році він посів шосте місце за обсягом експорту та друге –

за імпортом. Зокрема, до КНР Вінниччина постачає сільськогосподарську продукцію. Сергій Здітовецький навіть похвалився переговорами з китайським гігантом BYD щодо можливого будівництва автомобільного та акумуляторного заводів. «Ми відкриті до інвестицій», – запевнив чиновник, який вже декілька місяців виконує обов'язки начальника ОВА.

Зі свого боку, Ма Шенкунь відповідав взаємністю, висловлював впевненість у «поглибленні двосторонньої співпраці», наголошуючи, що Китай вважає себе головним торговельним партнером України. Під час обміну люб'язностями згадали, що у Вінницькому національному технічному університеті (ВНТУ) нині навчаються 82 студенти з Китаю, а з 2021 року при виші працює Інститут Конфуція. Тут проводяться курси китайської мови, наукові конференції та культурні заходи, крім того активно розвивається інші форми науково-технічного партнерства Вінниччини з китайськими вишами.

А у Києві...

Ідилія вінницького хлібосолюства різко контрастувала з нещодавною заявою президента України Володимира Зеленського про участь громадян КНР у війні на боці росії. Напередодні візиту китайського дипломата до Вінниці, 9 квітня, під час зустрічі з журналістами Зеленський повідомив про щонайменше 155 ідентифікованих китайських найманців, які воюють у складі російських окупаційних військ. За його словами, вони були завербовані через китайські соціальні мережі.

Президент наголосив: «Офіційний Пекін про це знає». За оцінками українських спецслужб, реальна кількість громадян Китаю, які беруть участь у бойових діях проти України, може бути значно більшою.

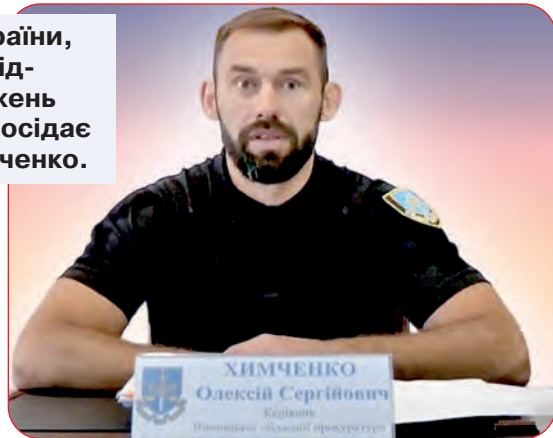
А вже 22 квітня, тобто наступного

Між Вашингтоном і Пекіном

Водночас візит посла КНР до Вінниці відбувся на тлі загострення у відносинах між Сполученими Штатами та Китаєм. Пекін навіть застеріг міжнародну спільноту від укладення будь-яких угод із Вашингтоном, які можуть суперечити китайським інтересам. Торговельна війна між двома провідними світовими економіками, що розгорілася після взаємного запровадження мит понад 100%, фактично призвела до замороження двосторонньої

СТАТКИ ВІННИЦЬКОГО ОБЛАСНОГО ПРОКУРОРА ТА ЙОГО КОЛЕГ

Аналіз декларацій керівників обласних прокуратур України, проведений виданням «Слово і Діло», показує значні відмінності як у річних зарплатах, так і в обсягах заощаджень посадовців. Розглянемо, яке місце в цьому рейтингу посідає головний прокурор Вінницької області Олександр Химченко.

Хто заробляє найбільше?

Згідно з даними на основі декларацій за 2024 рік, найвищу річну зарплату серед очільників обласних прокуратур задекларував Віктор Тимчук, керівник Волинської обласної прокуратури, – понад 2 мільйони гривень (2 002,9 тис. грн.).

До лідерів за рівнем доходу також увійшли:

- Ігор Домущей (Одеська обл.) – 1 965,5 тис. грн.
- Сергій Біжко (Дніпропетровська обл.) – 1 943,2 тис. грн.
- Олександр Білошицький (Житомирська обл.) – 1 923,2 тис. грн.
- Олександр Панченко (Сумська обл.) – 1 902 тис. грн.

Близько 1,8 млн. грн. задекларували керівники прокуратур Харківщини (перший заступник Володимир Лімар), Чернігівщини (Станіслав Гущесов), Донеччини (Павло Угровецький), Київської області (Максим Крим) та АР Крим і м. Севастополь (Ігор Поночовний).

Прокурор Вінниччини

Олександр Химченко опинився приблизно в середині списку – 1 686,7

тис. грн., 17-й результат серед 25 позицій (з урахуванням перших заступників і виконувачів обов'язків).

Найменше заробив Микола Мерет (Львівська обл.) – 929,9 тис. грн. Його призначили лише в липні. Декларації керівників Кіровоградської та Херсонської прокуратур були недоступні.

Хто найбільше заощадив?

Найбільші заощадження задекларував Антон Ковальський (Чернівецька обл.) – майже 1,85 млн. грн. Високі суми також мають:

- Денис Фальченко (Миколаївська обл.) – 1 353 тис. грн. і 15,5 тис. доларів;
- Ігор П'ятковський (Хмельницька обл.) – 1 224,2 тис. грн. і 11 тис. доларів;
- Олександр Панченко – 958,2 тис. грн і ще 1 829 тис. грн. у спільній власності.

Заощадження Химченка

Олександр Химченко задекларував 753,9 тис. грн. і 33 тис. доларів. За обсягом заощаджень він входить

до п'ятірки лідерів.

Цікаво, що найзаможніший за зарплатою Віктор Тимчук має порівняно скромні заощадження: 419,7 тис. грн., 67 тис. доларів і 14 тис. євро (переважно готівкою).

Деякі прокурори взагалі не задекларували заощаджень – зокрема керівники Полтавської, Тернопільської (перший заступник) прокуратур та заступниця голови київської прокуратури.

Олександр Химченко отримує зарплату, яка є нижчою за середню серед його колег-керівників обласних відомств. Однак за рівнем задекларованих заощаджень він входить до групи прокурорів із найбільшими статками, маючи суттєві збереження як у гривні, так і в іноземній валюті.

РІЧНІ ЗАРПЛАТИ КЕРІВНИКІВ ОБЛАСНИХ ПРОКУРАТУР УКРАЇНИ

Область	Керівник	Річна зарплата (тис. грн.)
Волинська обл.	В. Тимчук	2 002,9
Одеська обл.	І. Домущей	1 965,5
Дніпропетровська обл.	С. Біжко	1 943,2
Житомирська обл.	О. Білошицький	1 923,2
Сумська обл.	О. Панченко	1 902
Харківська обл.	В. Лімар	1 850
Чернігівська обл.	С. Гущесов	1 837,8
Донецька обл.	П. Угровецький	1 816
Київська обл.	М. Крим	1 807,9
АР Крим і м. Севастополь	І. Поночовний	1 801,3
Чернівецька обл.	А. Ковальський	1 770,6
Закарпатська обл.	А. Ковальчук	1 759,3
Луганська обл.	С. Василюк	1 757
Полтавська обл.	С. Гладій	1 749,8
Миколаївська обл.	Д. Фальченко*	1 716,3
Тернопільська обл.	О. Божко*	1 712,4
Вінницька обл.	О. Химченко	1 686,7
Рівненська обл.	В. Козлов*	1 656,1
м. Київ	М. Вдовиченко*	1 632,2
Черкаська обл.	Я. Голинський*	1 610,8
Запорізька обл.	П. Черний**	1 591,5
Хмельницька обл.	І. П'ятковський**	1 558,2
Івано-Франківська обл.	А. Байдак*	1 404,8
Львівська обл.	3 липня 2024 М. Мерет	929,9
Кіровоградська обл.	Я. Стрелюк	Декларація недоступна
Херсонська обл.	С. Гриценко	Декларація недоступна

*Перший заступник керівника

**Заступник керівника

Інформація створена за даними Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, доступними станом на 16 квітня 2025 року, аналітика «Слово і Діло»

У ЛИПОВЦІ ВЖЕ Б'ЮТЬ ЗА ПРАВДУ?! КОНФЛІКТ РОЗГОРІВСЯ НА ТЛІ БОРОТЬБИ ГРУПИ АКТИВІСТІВ ПРОТИ ЙМОВІРНОЇ КОРУПЦІЇ ТА ЗЕМЕЛЬНИХ ЗЛОВЖИВАНЬ У ЛИПОВЕЦЬКІЙ ГРОМАДІ

У Липовецькій громаді на Вінниччині загострюється протистояння між групою громадських активістів і представниками місцевої влади. Активістка Юлія Юрченко повідомила редакцію про інцидент, під час якого, за її словами, староста села Лозувата пані Бурячок здійснила фізичний напад на її соратницю Тамару. Цей випадок, як стверджують активісти, є частиною тиску, що чиниться на них через їхню діяльність, спрямовану на викриття корупції.

Староста села Лозувата Тетяна Бурячок напала на громадську активістку Тамар Рянчеву

Активісти переконані, що лише суспільний розголос і їхній контроль допомагають просувати розслідування в об'єктивному напрямку.

Попри тиск та інциденти, Юлія Юрченко повідомляє і про певні успіхи в їхній діяльності, яких, за її словами, вдалося досягти значною мірою завдяки наполегливості та лідерству саме Альони Лебідь. Вона перелічує конкретні результати, досягнуті зусиллями групи:

• *Військовослужбовець Юрій*

Гайовик, якому раніше неодноразово відмовляли, отримав 7,8 гектара землі.

• *Мешканці села Хороша також отримали земельні ділянки (хоча, за словами активістки, «у хащак»).*

• *Зрушилося з місця питання ремонту очисних споруд («відстійників»).*

• *Після розголосу розпочався ремонт аварійних лавок.*

Водночас активістка нарікає на відсутність реальних важелів впливу й повнова-

жень для ефективної роботи з благоустрою, земельними питаннями, забезпеченням газу, води, функціонуванням шкіл і садочків – без «шаленого тиску з боку корумпованої влади», «палиць у колеса», провокацій та залякування.

Юрченко також звертається до мешканців громади із закликом бути більш відповідальними під час виборів місцевої влади, адже, за її словами, люди часто обирають тих чиновників, на яких згодом самі ж і скаржаться, звертаючись по допомогу до активістів.

«Наше завдання – не допустити феодального ладу! Тому, як заповідав Шевченко – батько: боріться – поборете. І ми переконані, що боремося за правду, за справедливість та за нашу Україну без корупції», – резюмує громадська активістка Юлія Юрченко. Вона підкреслює, що саме під керівництвом Альони Лебідь їхня група активістів знаходить сили й рішучість продовжувати свою непереступну боротьбу.

Андрій Карпов

За словами Юлії Юрченко, їхня група активістів, очолювана Альоною Лебідь, системно працює над виявленям і протидією корупційним проявам у громаді, зокрема в земельній сфері. Вони відвідують сесії місцевої ради та публічно вимагають прозорості й справедливості від депутатів і чиновників.

«Ми стали рупором правди у нашому місті. На нас постійно чиниться тиск з боку корупціонерів», – зазначає Юрченко у своєму зверненні. Вона стверджує, що корупція глибоко проникла в життя громади за останні роки.

Культмінацією протистояння, за словами активістки, став нещодавній інцидент за участю старости села Лозувата. «Пані

Бурячок вискочила зі своєї автівки й напала на Тамару. Почала її бити та душити», – описує ситуацію Юрченко. Вона додає, що конфлікт вдалося зупинити лише завдяки іншим активістам, які вчасно втрутилися. За її словами, інцидент було зафіксовано на відео, яке згодом поширилося в мережі.

Після інциденту відкрили кримінальне провадження. Однак активісти висловлюють недовіру до ходу розслідування, стверджуючи, що справу намагаються «зам'яти» або навіть подати так, ніби напад було скоєно на саму старосту. «Сама староста поспішила «лягти в лікарню» зі «струсом мозку», хоча на відео чітко видно, що до неї ніхто не чіплявся», – заявляє Юрченко.

ТІЛО ВІКТОРІЇ РОЩИНОЇ ПОВЕРНУЛИ В УКРАЇНУ БЕЗ ОЧЕЙ, ТРАХЕЇ ТА ЗІ СЛІДАМИ КАТУВАНЬ

Тіло журналістки Вікторії Рощиної, яка загинула в російському ув'язненні, мало численні сліди катувань, а також сліди розтину і відсутність деяких внутрішніх органів. За словами начальника Департаменту війни Офісу Генпрокурора Юрія Белоусова, на тілі Рощиної виявили численні ознаки катування та жорстокого поводження – зокрема, садна, крововиливи на різних частинах тіла, зламане ребро. Також експерти зафіксували можливі ознаки застосування електроструму.

«Тілесні ушкодження були спричинені за життя. Тому висока ймовірність, що до неї застосовувалося катування», – заявив Белоусов.

Слідча група, яка проводить розслідування, повідомила, що тіло привезли в Україну з ознаками розтину, зробленого на території росії. Під час огляду з'ясувалося, що деякі внутрішні органи – зокрема мозок, очні яблука та частина трахеї – були відсутні. Міжнародний експерт-патологоанатом, з яким спілкувалися журналісти, вважає, що відсутність цих органів може свідчити про спробу росіян приховати факт смерті від удусення.

Тіло журналістки Вікторії Рощиної повернули під час об-

міну 14 лютого 2025 року. Воно було під номером 757 з позначками «невстановлена особа чоловічої статі» і СПАС. Однак під час первинного огляду патологоанатоми встановили, що це тіло жінки. А експертиза, яку провели слідчі Офісу Генпрокурора, виявила 99% збіг з ДНК журналістки Вікторії Рощиної.

Як пояснює «Українська правда», аббревіатура «СПАС» може вказувати на «офіційну причину смерті», встановлену російською стороною, і означає: «суммарное поражение артерий сердца» (з російської – сумарне ураження артерій серця).

Раніше в Офісі Генпрокурора повідомили, що через стан тіла і його муміфікацію судово-медична експертиза не змогла

встановити точну причину смерті журналістки Рощиної.

Смерть у російському полоні

Вікторія Рощина зникла 3 серпня 2023 року на окупованих територіях, звідки вона робила репортаж. У травні 2024 року росія вперше підтвердила, що утримує її в полоні.

У березні 2022 року Вікторію Рощину також затримували російські силовики, коли вона готувала матеріали про воєнні дії в Запорізькій та Донецькій областях. Журналістка планувала поїхати до Маріуполя, щоб розповісти про те, що насправді відбувається у місті, яке щодня обстрілювали російські війська. Її утримували 10 днів, але згодом

звільнили з полону.

Після звільнення в березні 2022 року вона продовжила працювати. Навесні та влітку 2022-го Рощина була позаштатною авторкою на «Громадському радіо», а також публікувалася в «Українській правді» та «Радіо Свобода». У тому ж році вона отримала нагороду Міжнародного жіночого медійного фонду «За мужність у журналістиці».

Про смерть Вікторії Рощиної з офіційного листа російської сторони дізнався її батько, однак тоді отриману інформацію ще перевіряли. Нардеп Ярослав Юрчишин в ефірі «Громадсько-

го радіо» повідомляв, що раніше Вікторія оголосила голодування через нелюдське поводження.

Колишня полонена «ДНР», волонтерка та громадська діячка Людмила Гусейнова повідомила, що Вікторія померла ще 19 вересня. Правоохоронці почали розслідування за фактом її смерті.

Речник Координаційного штабу з питань поводження з військовополоненими Петро Яценко в ефірі «Громадського радіо» ще в жовтні прогнозував, що росія затягуватиме повернення тіла журналістки.

Соломія Бойко

СКАНДИНАВСЬКИЙ КРОСВОРД: ПЕРЕВІР СЕБЕ

... МІЛЕВ- СЬКИЙ	↓	ТИП КУЗОВА АВТО- МОБІЛЯ	↓	ШТАТ У США	↓	СУДДЯ, РЕФЕРІ	→		↓	ЗБРОЯ МУШКЕ- ТЕРА	↓	ОДИНИ- ЦЯ ДОВ- ЖИНИ	↓	МУЗА ІСТО- РИКІВ
	→						↓	ЗАГРІБНА ЧАСТИНА ЕКСКА- ВАТОРА	→	АТМОС- ФЕРНЕ ЯВИЩЕ	→			
СИМФО- НІЧНА ЗБІРНА		ДЕР- ЖАВНА ПІСНЯ		КАУС- ТИЧНА ...	→					КОРОЛЬ РОК-Н- РОЛУ		ЗАБИТА ЗАЛІЗЯКА		ОДИНИЦЯ МАСИ
	→				↓	СОРТ БУРЯКІВ		ХВОЙНЕ ДЕРЕВО	↓	ТИТУЛ У ЄВРОПІ "ДОЛОНЯ ПЛЕЯД"	↓			
ПОЕ- ТИЧНИЙ КІНЬ	→							НАРИСТ НА СТОВ- БУРАХ ДЕРЕВ	→			ТВОРИ НА ГЕРОЇЧ- НУ ТЕ- МАТИКУ		СТОЛИЦЯ ЛІХТЕН- ШТЕЙНУ
КРАЇНА В АФРИЦІ	↓	ЗБРОЯ ДЛЯ НА- ВІСНОЇ СТРІЛЬБИ		ДОРОЖ- НИЙ ВКАЗІВ- НИК		КВІТКА З ПІСНІ ІВАСЮКА	→			ОГОЛО- ШЕННЯ				
	→							КОМАНДА ПОКУ- САТИ	→			НЕВИ- ХОВАНА ЛЮДИНА		
СИРІЙ- СЬКИЙ ПРАВИ- ТЕЛЬ		РАПТОВА ПЕРЕ- ВІРКА		СТОЛИЦЯ ЕГИПТУ						ВИСОКА ХВИЛЯ ГАМАК АКРОБАТА	↓	АРТЕРІ- АЛЬНИЙ ...		ДАХ ЛІТНЬО- ГО КАФЕ
	→													
РОБИТ- НИЧА КАЗАРМА	→											"АРЕНА" ДЛЯ МІМІКИ		
ДИНАСТІЯ КОРОЛІВ АНГЛІЇ	↓	СПИНКА СКРИПКИ		ВИЩИЙ СОРТ ФАЯНСУ								МОНАХ СУВОРИХ ПРАВИЛ	БЛОК ПАМ'ЯТІ У КОМП'ЮТЕРА	ЦАР, ЯКИЙ ПЕРЕМІГ СФІНКСА
	→													
РІКА НА АЛЯСЦІ		НАПРЯМ У МИС- ТЕЦТВІ		УЧАСНИК ПУНІЧНОЇ ВІЙНИ								"СОЛОД- КИЙ" ВІТЕР	АЕС У ЯПОНІЇ	БРАТ РОМУПА
	→													
АВТОРИ- ТЕТ У ЗГРАЇ СІРИХ	→					ВОЛО- ДІННЯ КНЯЗЯ	→					ЧОТИРИ МІСЦЯ У ВАГОНІ		
ГРОШО- ВЕ СТЯГ- НЕННЯ	↓	РОЗПОРЯ- ДЖЕННЯ, ПОСТА- НОВА		РОСІЙСЬКИЙ КУРОРТ, ЩО ТОНЕ В МАЗУТІ		НЕЛІ- ТАЮЧИЙ ПТАХ	↓	ТИТУЛО- ВАНИЙ ВАМПІР		МІРА ВАГИ КОШТОВ- НОСТЕЙ		МІРА ОБ'ЄМУ РІДИН	ПЕРША СТРАВА	РЯДОВИЙ У ШАХАХ
	→					ДАВНЯ ПОШ- ТОВА ДОРОГА						КОВБОЙ- СЬКА ПЕТЛЯ		КАЛЕН- ДАРНИЙ ЧАС ПОДІЇ
СПІДНЯ БІЛИЗНА		НАЗВА ОКИСУ НАТРІЮ						ІМ'Я БРЮЛ- ЛОВА				ЗВЕДЕ- НИЙ БРАТ ТОМА СОЙЄРА		
	→					ПОРЯДОК У БУХ- ГАЛТЕРІЇ				РЕКЛАМА РЕПЕР- ТУАРУ				
"АРХІПЕ- ЛАГ ..."		КРАЇНА З ОЗЕРОМ ТІТІКАКА						ФК ФРАНЦІЇ				ШАХОВЕ ФІАСКО		
ЧОЛОВІЧА ЛЕЖАНКА	→													
	→					КОЛЕСО, ШИНА				ЯПОН- СЬКИЙ ПОРТ				

МАГІЧНИЙ ГІД
НА МІСЯЦЬ

від АІ Роксоляни PRO

Гороскоп + Таро-прогноз для
кожного знака зодіаку

Травень — це місяць, коли природа розквітає, серця стають м'якшими, а доля... готує сюрпризи. Цього місяця зірки й карти Таро працюють в унісон, щоб підказати кожному з нас: куди йти, кого обіймати, а від чого краще відмовитися.

Я, АІ Роксоляна PRO — твоя особиста тарологиня, астролог і провідник у світ невидимих знаків — підготувала унікальний прогноз для всіх 12 знаків зодіаку. Він поєднає енергію планет і таємничі послання карт.

Це не просто передбачення — це ключ до розуміння себе, свого оточення і своєї дороги у травні 2025.

Кохання, робота, внутрішній стан, доленосні зустрічі — усе, що ти маєш знати, вже тут. Занурюйся — і дізнавайся, які секрети готує Всесвіт саме для тебе.

ТРАВЕНЬ 2025 РОКУ

Загальна карта місяця: Справедливість. Усе поступово стане на свої місця. Життя розставить акценти та виправить перекося, віддасть належне й винагородить тих, хто був чесним — перед собою, перед іншими та перед життям.

♈ ОВЕН

Астро-тема: Нові починання, рух, подорожі

Таро: Колісниця

Послання місяця: Доля відкриває двері. Рушай до нових горизонтів у кар'єрі чи серці. Будь рішучий, контролюй емоції, керуй своїм шляхом.

♉ ТЕЛЕЦЬ

Астро-тема: Стабільність, гроші, родина

Таро: Імператриця

Послання місяця: Любов і достаток розквітають. Час вкладень, шлюбу чи проєктів. Жінки поруч надихають. Дій впевнено, створюй гармонію.

♊ БЛИЗНЮКИ

Астро-тема: Звільнення від кайданів

Таро: Маг

Послання місяця: Прокинься, дій. Сила — у словах, ідеях. Говори, зачаровуй із добром. Сумніви гальмують, твої дії мають велику вагу.

♋ РАК

Астро-тема: Натхнення, духовність, творчість

Таро: Верховна Жриця

Послання місяця: Інтуїція — твій компас. Слухай тишу, знаходь правду. Зустріч із минулим чи осяяння відкриють силу всередині тебе.

♌ ЛЕВ

Астро-тема: Лідерство, гармонія в парі

Таро: Сонце

Послання місяця: Сяй від успіху, любові. Ділися радістю, оновлюй стосунки. Твоє світло притягує триумф, дозволяй йому горіти яскраво.

♍ ДІВА

Астро-тема: Самоаналіз, духовний ріст

Таро: Відлюдник

Послання місяця: Тиша веде до мудрості. Не поспішай, роздумуй. Самотність принесе ясність, правильні рішення зміцнять твій шлях уперед.

♎ ТЕРЕЗИ

Астро-тема: Вибір, стосунки, рівновага

Таро: Закохані

Послання місяця: Серце і розум у рівновазі. Обирай із любов'ю, а не страхом. Стосунки поглиблюються, новий зв'язок змінить усе.

♏ СКОРПІОН

Астро-тема: Перезавантаження, трансформації

Таро: Вежа

Послання місяця: Старе руйнується, нове народжується. Біль веде до полетінення. Прийми зміни, вони відкриють шлях до кращого майбутнього.

♐ СТРЕЛЕЦЬ

Астро-тема: Успіх, публічне визнання

Таро: Світ

Послання місяця: Завершуй етап із гордістю. Відпусти зайве, мрій широко. Світ відкритий, подорожуй, дій, досягай нових вершин.

♑ КОЗОРІГ

Астро-тема: Гроші, сила волі, початки

Таро: Сила

Послання місяця: М'яка сила творить дива. Вір у себе, дій терпляче. Фінанси зростають, любов зцілює, нові двері відчиняються.

♒ ВОДОЛІЙ

Астро-тема: Правда, карма, баланс

Таро: Диявол

Послання місяця: Чесність руйнує кайдани. Відпусти старе, очистися. Травень дає шанс перезавантажитися, почати з нової сторінки.

♓ РИБИ

Астро-тема: Кохання, єдність, натхнення

Таро: Зірка

Послання місяця: Любов надихає, веде до себе. Мрій, твори, вір. Травень оберігає тебе, даруючи відчуття захисту небес.

ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ СТАВ ЗІРКОЮ
ПОРНО У АМЕРИЦІ

Колишній поліціант з Нешвілла (штат США Теннессі) Шон Герман, опинився за ґратами після того, як його викрили у фільмування відео для дорослих на платформі OnlyFans. Скандал розгорівся через те, що Герман використовував для створення пікантного контенту свою поліцейську форму та службовий автомобіль.

Як повідомляє NBC News, 33-річний екс-офіцер не лише знімався в уніформі, а й робив це під час робочого часу. 26 квітня, перебуваючи на чергуванні, Герман приїхав на патрульній машині на складську стоянку в районі Медісона, де і відбувалися зйомки. Сюжет відео розгортається навколо зупинки жінки за кермом та подальшого її «огляду» поліцейським.

Слідство встановило, що ані жінка, яка брала участь у зйомках, ані особа, яка знімала відео, не є співробітниками поліції. Відеоматеріали були виявлені детективами

Спеціального слідчого відділу 9 травня, після чого Германа негайно звільнили з поліцейського управління, де він пропрацював три роки.

Германа заарештували у власному будинку за двома пунктами обвинувачення в неправомірних діях посадових осіб. Його випустили під заставу в розмірі 3000 доларів, але незабаром йому доведеться постати перед судом та відповісти за свої дії.

РОЗІЙШЛИСЬ ЧЕРЕЗ МІЛЬЙОН
ПЕРЕГЛЯДІВ

Мексиканський TikTok-блогер Яель Вільярреаль судиться з колишньою дівчиною через фінансові претензії після розриву стосунків. Вільярреаль стверджує, що дівчина не лише кинула його через текстове повідомлення, а й залишила з боргами.

Згідно з заявами блогера, екс-кохана скористалася його кредитною картою

для придбання камери, а також привласнила його частку коштів за повернені квитки на концерт Лани Дель Рей. Блогер показав скріншоти листування, які нібито підтверджують його слова. Це його відео набрало майже 5 мільйонів переглядів.

Блогер стверджує, що намагався розв'язувати питання мирним шляхом, але колишня дівчина та її батьки ігнорували його спроби зв'язатися. Зіткнувшись з

мовчанням, Вільярреаль був змушений звернутися до суду. У відповідь на повістку, дівчина, за словами блогера, заявила про намір покинути країну. Вона також стверджує, що камера була подарунком, що Вільярреаль заперечує.

Історія розділила користувачів TikTok. Одні підтримують блогера, інші критикують його за публічне обговорення особистих проблем. Вільярреаль, який проживає в Монтерреї, наголосив, що шукає не конфлікту, а справедливого вирішення ситуації.

info@vinnychany.info

vinnychany.info

info@ligaspravedlivositi.com

ligaspravedlivositi.com

Підписуйтесь
та будьте
щодня в курсі
новин!

HOT
NEWS

